

РЕПУБЛИКА СРБИЈА – ГРАД БЕОГРАД
ГРАДСКА ОПШТИНА СТАРИ ГРАД

Веће Градске општине

I-03, Број: 020-3-48/15 – 05.02.2015.године
Београд, Македонска 42
дб-04

Веће Градске општине Стари град у Београду, на седници одржаној дана 05.02.2015. године, на основу члана 77. а у вези члана 15. став 1. тачка 14. Статута Градске општине Стари град („Службени лист града Београда“, број 4/14 – пречишћен текст) и у складу са одредбама члана 7. Закона о култури („Службени гласник РС“ број 72/09) доноси

ПЛАН РАЗВОЈА КУЛТУРЕ НА ГРАДСКОЈ ОПШТИНИ СТАРИ ГРАД

1. Уводне напомене

Претходни акциони план и данашње време детерминисали су констатацију да као и у бизнис пословним плановима, буџетима различитих институционалних нивоа али и корпоративног сектора, се немогу више правити реални вишегодишњи документи, јер постоји превише непознатих импликација и фактора који битно утичу на њихов коначни и конкретни резултат. Реална амбиција је у најдаљем домету од две године, а стварност дневно демантује сваку озбиљнију материјалну стратегију дужу од једне буџетске године због перманентне економске кризе свих сегмената државе и друштва, честих измена законских прописа или акционих докумената на вишим нивоима субординације власти, али и друштвеном еволуцијом која доноси неке нове технолошке стандарде и социјалне матрице који се не могу антиципирати.

У односу на претходни план 2010/2014, градска општина Стари град је успела да етаблира кроз своју директну организационо структурну јединицу – Установу културе Пароброд, већину зацртаних планова, односно да постави нови стандард поливалетног културног центра за локалну заједницу кроз различите облике његовог аутономног или копродукционог рада, што га је поставило за само 4 године на место најзначајнијег градског простора неелитистичке уметности и културе.

2. Чињенично стање – простори културе и тематске области

Као прво и основно, кључно је констатовати просторе и адресе културних дешавања, који су у односу на општи просек реално најзаступљеније на територији и Србије и града Београда, а на општини Стари град, али и носиоце ингеренције који утичу на могућности и утицај саме локалне самоуправе на општу слику или кординацију, да не говоримо и потенцијалном синергетском ефекту. То су: музеји, позоришта, Биоскопи, културни центри, институције од националног културног или просторног значаја, образовне институције, страни културни центри споменици културе, религијски објекти, сале, галерије, библиотеке, хабови, паркови, индустријско наслеђе, обала Саве и Дунава, улице – туристичко угоститељске зоне, манифестације и фестивали.

Чињеница је да од свих горе наведених могућих простора деловања, у ингеренцији општине Стари град, се налази само једна институција – Установа културе «Пароброд», са припадајућом организационом јединицом Кућом Ђуре Јакшића у Скадарлији, а да су све остале у највећој мери под различитим нивоима јурисдикције пре свега града Београда, републике Србије, Београдског универзитета, или део приватне иницијативе. Упркос томе, општина је остала и надаље један од кључних инфраструктуралних давалаца пре свега материјалне подршке за живот и рад тих институција и њихових манифестација.

Оно што је био један од главних зацртаних циљева у претходном акционом плану, мапирање и потенцијално умрежавање институција, имао је своје добре стране и хендикепе. УК «Пароброд» је успео да унесе нову енергију и организациону мобилност и флексибилност и иницира нове формате који су постали традиционални (најзначајнији летњи фестивал уличног биоскопа – Филмстрит) односно да оствари продукциону сарадњу како са сличним институцијама са саме општине (Дом Омладине, КЦБ, Француски институт, Музеј Науке и Технике, Београдска тврђава) и тако заједнички креира нове формате или догађаје, тако и шире на нивоу града, републике и региона. Лоше стране су што је постојеће стање материјалне немаштине, произвело пролонгирање, реновирања и реконструкције одређених институција, а појединачне формате трајно угасило. Наведено се пре свега односи на чињеницу да је Народни музеј већ деценијама у перманентној фази тзв standby режима рада, који производи брилијантне галеријске поставке али нема основну функцију општег образовања и културног туризма кроз приступ комплетној сталној поставци. Као и да Музеј града Београда још увек није заживео на својој новој предвиђеној адреси него је и даље резидентна институција у канцеларијским и депо условима на нашој општини. Са друге стране десили су се позитивни помаци, кроз коначни завршетак реконструкције и почетак рада Музеја Вука и Доситеја, значајним радовима на Музеју Науке и Технике, фактички новом градском музеју са огромном богатом колекцијом која се на дневном нивоу допуњава и који треба да постане носилац социјалне ревитализације простора доњег Дорћола и непосредног окружења депоа Градског саобраћајног предузећа Београд, као једног од највреднијих нетакнутих простора индустријског наслеђа. Најзначајнији догађај заправо представља почетак рада прве велике приватне галерије Zepter музеја у Кнез Михајловој улици, као и континуирани интерактивни програм Историјског музеја Србије у прилог јубилејима који падају у овим и наредним годинама (100-годишњица првог светског рата и слично), а чије су адресе на Старом граду. Реновиран је такође и Музеј Поште, али како тај, затим Музеј Аутомобила у његовом непосредном суседству или Педагошки музеј, колатерали су мањег обима туристичке посете како страних гостију (који се углавном једино реферирају ка Музеју Југославије – меморијалном центру Ј.Б.Тито) тако и најмлађих нараштаја, обзиром да се скоро у потпуности изгубила форма допунског образовања основних и средњих школа кроз посете музејима. Оно што је светски тренд, компетитивност сродних музеја и галерија на организацији ванредних поставки, долази и у нашу средину, на најбољем примеру Етнографског музеја али не и довољној мери Музеја примењене уметности. Све наведено констатације су везане за познавање општег стања у култури које се не може издвојено посматрати када се размтра шта и како даље, иако је већина наведених ван директне ингеренције општине Стари град.

Када се говори о *позориштима*, на простору општине налазе се готово сви најзначајнији градски и национални театри: Народно позориште, Атеље 212, Позориште на Теразијама, Битеф Театар, као и дечије позориште Бошко Буха чија је реконструкција ентеријера коначно започета након више од пет деценија. Институционално позориште је у великој кризи, обзиром на огроман број истих у портфолију буџетског финансирања самог града Београда, на потпуно одсуство тзв. корпоративне социјалне одговорности (спонзорско меценарство), као и куповну немоћ публике. У наведеном смислу, отварају се нове нише за другачије, тзв off-off позориште и том правцу је ултимативна отвореност Установе културе «Пароброд» која је у претходне 4 године поставила 6 премијера мини формата – истраживања будућности позорише форме. Са Домом Омладине и Факултетом драмске уметности покренута је сцена јавних читања неизведених драмских дела студената драматургије и дипломираних драматурга „Бисери из управничких фиока“ која је за резултат имала штампано издање и преко 20 изведених дела у претходне три године. С тим у вези покренут је фестивал „Савремене српске драматургије“ кога у 2015. очекује треће издање и online архива у виду сајта. Оно што ће се провлачити кроз целу ову студију је чињеница да се велики део културе и уметности измешта у тзв. виртуелни простор друштвених мрежа и интернета.

Када се говори о *биоскопу*, на простору наше општине функционишу 2 биоскопа у оквиру Дома Омладине и Културног центра Београда, Дворана дома синдиката којој предстоји приватизација и нова и стара сала Кинотеке. Највећи напредак представља заправо нова сала такође у оквиру установе културе Пароброд са 37 места и потпуном стандардизованом техничком опремљености за биоскопску делатност и превасходном наменом промоције домаћег некомерцијалног филма, телевизијског архива Радио Телевизије Србије у сарадњи са редакцијом

Трезора, и страни уметнички филм националних кинематографија попут Финске, Мађарске, Ирана који немају устаљени термин у оквиру постојећих смотри резидентних културних центара. Напокон ту је и питање судбине приватизованих дворана «Београд филма» од којих се чак 7 (Козара, Космај, Балкан, Јадран, 20 октобар, Одеон) налазе на територији општине и са њима актуелизована „Звезда“.

Културни центри су пре свега Културни центар града Београда и Дом Омладине који стицајем околности имају потпуно идентичан програмски профил и публику, директни су конкуренти, налазе се готово у комшилуку и имају истог оснивача и финансирање што су заправо њихови хендикепи. Приметан је изванредан продукцијски регрес са једне стране у њиховом текућем пословању, као и материјална неизвесност манифестација чији су они директни носиоци: Октобарски салон и Џез фестивал. На њихово место броја 1 по агенди програма ускочила је општинска установа културе Пароброд по оптималнијој (мањој) форми свог формата, естимације публике у односу на сродне програме (концерти, изложбе, радионице, дебате) и већој модуларности – мултифункционалности свог простора који захтева мањи материјални оквир. Такође 2 приватна културна центра на територији Старог града (Рекс, Гварнеријус) су такође у програмском регресу обзиром на материјалну оскудицу њихових ранијих основних извора финансирања. Оно што је тренутни тренд у целом свету па донекле и на територији суседне општине Савски Венац, трансформација бивших магацинских простора индустријског градитељског наслеђа у формате мини културних поливалентних центара је простор који у будућности након окончања процеса реституције приватне имовине треба да буде правац кретања кроз институт јавног – приватног партнерства какав се донекле у најблажој форми тренутно примењује и у УК Пароброд када је копродукција програма у питању.

На овом месту треба само поменути *институције од националног и просторног значаја* које битно дефинишу и детерминишу културни живот и уметност на општини али чији су планови и програм, ван капацитета предвиђања или кординације са локалном самоуправом. Сем поменутих Народног позоришта и Народног музеја, то су Српска академија Наука и Уметности, Ректорат Београдског Универзитета – Капетан Мишино здање, Јавно предузеће Београдска тврђава, Ботаничка башта, Београдска филхармонија, Југословенска кинотека, као и Дом Армије и Коларчев Народни универзитет. Капетан Мишино здање је пред завршетком нове и коначне реконструкције, а његова доступност и отвореност ширем аудиторијуму је питање будућности. Двориште здања је 80тих година прошлог века била главна градска летња сцена и сви досадашњи камерни догађаји који су се дешавали у протекле 2 деценије говоре о насушној потреби њене реактивације – чињенично је стање да град и општина немају позоришну и музичку (класика и џез) сцену на отвореном која би задовољавала техничке стандарде акустике, инфраструктуре, камерности. Калемегдан са припадајућим референтним позицијама је такође у континуираном процесу обнове, Кула Небојша је најбољи пример али је још пуно тога остало да се уради и учини како би он био културна и туристичка атракција број један, што и сад јесте али у недовољној мери општег задовољства како само ЈП «Београдска тврђава», тако и општине на чијој се територији налази, туриста и становништва који га походе или стално обитавају. Општина је у највећој мери допринела такође коначно сређивању Ботаничке баште – Јевремовац и као и у случају Капетан Мишиног здања, то је простор који у наредним годинама које овај план покрива, треба да значајан допринос култури живљења на простору општине. Она као отворен парк се није у довољној мери етаблирала међу суграђанима или гостима, а светски је тренд да такви микро еко системи и учинице на отвореном бивају најзначајнији чиниоци агенде културних дешавања или свакодневице. Напокон, стоје два обрнута примера, Дом Армије који никад није имао богатију културну пре свега галеријску понуду и Коларац који се такође бори за свој аутономни живот обзиром да није на буџетском финансирању, да су његови главни програми, уметничке и класичне провинијенције који немају комерцијални капацитет, а већ смо констатовали да у Србији не постоји корпоративно покровитељство и меценарство.

О споменицима културе, када се говори, ствари се посматрају на три нивоа. На територији општине Стари град налазе се 5 заштићених амбијенталних целина: Скадарлија, Копитарева градина, Косанчићев венац, Кнез Михаилова, Горњи Дорћол – Доситејев лицеј и Бајракли џамија. Потом зграде и куће под заштитом Завода за заштиту споменика града Београда, као и сами споменици значајним личностима из националне и светске историје и културе. Када је реч о

Скадарлији, јасно је да су потребни значајни кораци у погледу њене ревитализације и реактивације у социјалном и културно-туристичком смислу. Поврх бројних традиционалних и нових кафана које су такође део културе и традиције живота, једини културно туристички инфо пункт је Кућа Ђуре Јакшића у општинској ингеренцији, али која мора да у будућности нађе канал комуникације ка новим генерацијама које о култури и уметности 20. века што она баштини, мало знају, као и са Туристичком организацијом града Београда, обзиром на традиционалну окренутост страних туриста са речних крузера ка њој самој. Већ нови млади страни туристи тзв. бекпекери су више окренути Сава Малој обзиром на комерцијални регрес некадашње меке улице Страхињића бана и општина и град Београд у будућности морају пронаћи заједничке ресурсе њиховог новог живота. Исто би се могло рећи и за Косанчићев венац који апсолутно није капитализовао садашњу популарност пристаништа и угоститељске понуде тзв. Бетон хале. Кнез Михаилова је такође у константом регресу, измештањем трговине у простор 2 шопинг мола на Новом Београду, али се примећује блага ревитализације побочних улица Ускочке, Николе Спасића и Цара Лазара. Горњи Дорћол је простор на коме су реконструисани Студентски парк, Шеих Мустафино турбе и на коме као културни светионик целог тог некадашњег социјалног епицентра престонице делује УК «Пароброд», али да постоји простор и потреба за новим модерним активацијама ресоцијализације локалног становништва поготово на просторима 2 кључне раскрснице ка којима гравитира велики део града: Вишњићева и Јованова, Краља Петра и Јованова кроз пјачетно уређење говори у прилог плану општине да са својом Установом културе и општинском базом младих архитеката, установи нову традиционалну награду за младог архитекту чији ће фонд бити посвећен извођењу награђених радова, а које ће представљати уређење микроурбаног окружења.

О *религијским –сакралним објектима* уједно и такође објектима културе, непотребно је додатно елаборирати, сем њиховог инвентара: Саборна црва и Патријаршија, Бајракли џамија и Шеих Мустафино турбе, Синагога, црква св. Александра Невског и црква Ружица на Калемегдану.

Сале су у целом свету постале најинтересантнији простори за њихову ширу доступност јавности како за индивидуалне и колективне програме не само опште него и физичке културе. Сем школских сала које још увек у великој мери нису досегле тај ниво пријемчивости, на овом месту се може поцртати значај сале Јеврејске општине у Краља Петра, која је реконструисана средствима општине и заједно са УК «Пароброд» (чији је једини хендикеп непостојање веће свечане сале), треба ићи у правцу њене такође веће отворености за различите нове програме и садржаје.

Галерије, односно та врста живота, прелама се кроз простор раније наведених инстиуција као што су музеји, културни центри и слично. Готово самостално када је приватна иницијатива у питању опстојава галерија Хаос у Доситејевој гђе Борке Божовић, а када је до институционалног сегмента на другој страни, Кућа Легата у Кнез Михаиловој је искористила међу простор затворености Музеја савремене уметности. У будућности такође по окончању реституције треба размишљати у правцу некомерцијалног издавања празног пословног простора у екстра зони у одређеним обостраним бенефитним формама пре свега за галеријску активност и либерализацију тог сегмента културе.

Библиотека је једнако библиотека града Београда, која још једина на територији наше општине има свој активан живот и чланство. Некадашња подручне јединице таворе услед чињенице да се најалост јако слабо или готово никако чита, да се тај сегмент људске активности преселио на друштвене мреже и интернет. Велики издавачи су пропали, а опет сајам књига показује једну невероватну жилавост и масовност. Непостојање довољног броја летњих сајмова на отвореном је простор ка коме је општина Стари град већ закорачила инагуришући тзв. перманентне тезге у улицама 1300 Каплара и Вука Караџића и то је нешто где треба мапирати и освајати нове просторе.

Хабови су будућност организације мултидисциплинарног приступа култури, уметности, социјалном животу, ИТ активностима. На Старом граду се отворио тек скоро у простору Македонске 21 <http://belgrade.impacthub.net/> као тек трећи у граду (након Нове Искре и ICThub-a). Простор за конференцијски креативни (уз поделу трошкова и инфраструктуралну подршку) рад младих људи као најдефицитарнијег и најугроженијег слоја становништва, је ултимативни задатак локалне самоуправе у будућности у смислу изналагања адекватних простора-просторија и давања логистичке подршке за иницијацију истих.

Паркови – код нас у надлежности ЈКП «Зеленило Београд», су саставни део људске свакодневице и културе живљења у којима је могуће организовати сваку врсту културног и уметничког програма и живота али и њихов редован и постојећи садржај чини заправо културу изнад свега. На Старом граду се налазе: Студентски, Пионирски, Панчићев, споменути Калемегдан и Ботаничка башта, као и зелене површине целом дужином обале од спортског центра «Милан Гале Мушкатиновић» до Бранковог моста, те бројне мале зелене пјачете и скверови које су биле изузете из урбаног планирања и пејсажног уређења. Наведени паркови су реконструисани и садржајни, али је сад ред на координацију општине, града и Зеленила у смислу даљег уређења мањих парковских површина поготово оних за које је општина урадила идејно решење као што је парк код кафане Стара Херцеговина у Венизелосовој улици .

Обале Саве и Дунава су староградско најбоље почев од уређеног Спортског рекреативног центра базена «Милан Гале Мушкатиновић» са некад припадајућим комплексом тениских терена, простором тзв. Доњег града на коме се дешавају музичке манифестације и Фиш фест, бицикличком стазом, Бетон Халом са најрепрезентативнијом гастрономско-угоститељском понудом града Београда и Луком – пристаништем за међународне речне крузере. Овај сегмент је потребно само подржавати на нивоу бројности и разноврсности будућих манифестација, као и коначну ревитализацију објекта старе термоцентрале „Снага и светлост“ на простору Марине Дорћол, која је најизразитији објекат баухаус архитектуре у Београду, архитекте Леона Талвија из тридесетих година прошлог века, коме би могао бити пандан Лондонска галерија Тејт по сличности локације и претходне намене.

Улице туристичко – угоститељске зоне су третиране већ кроз претходне ставке, али поновимо, то су: Кнез Михаилова – Трг Републике, Скадарлија, Страхињића бана, Обилићев венац. Неподељени утисак је да је потребно након више деценија не имања идејног решења нити иницијативе, уредити простор Трга Републике, јер заправо Београду као престоници то кључно недостаје. Велики и уређен централни градски трг, од кога би ланчано и у таласу предметно уређење подразумевао и фејслифтинг мобилијара Кнез Михајлове улице и увођење стандарда у угоститељству. Довршетак истоветности стандарда и када је простор Обилићевог венца у питању који је као и Страхињића бана, колатерално страдао настанком ривијерне понуде у комплексу Бетон хале и настанком тзв. урсоминг кварта Београда Сава Мале. Град, Привредна комора, Општина морају пронаћи начин, како по угледу на средњоевропске суседе Загреб, Будимпешту, Братиславу па што да не и Беч, да ревитализују Кнез Михајлову и Скадарлију, па и Страхињића бана упркос чињенице која нам не иде у прилог константног пада животног стандарда и лошег економског амбијента. Ово уређење је фактички културни приоритет града и општине, оно што би се од њега захтевало када би био културна престоница Европе.

Напокон *манифестације и фестивали* су саставни део културе сваког града па самим тим и Београда и Старог града као његове централне целине. Најзначајнији догађаји су: Улица отвореног срца – Светогорска, Јевремова улица сусрета на Цвети – општинску славу, Филмстрит – летњи улични биоскоп, Ноћ музеја, Фиш фест и очекивани повратак Миксер фестивала у простор Житомлина. Општина и град су суорганизатори првог догађаја који је по карактеру догађаја који следи иза самог дочека Нове године у рангу значаја и традиционалности једнак ономе што представља концерт Бечке филхармоније за тај град. Јевремова улица постаје све више пролећни улични карневал налик онима какве имају сви градови традиционално једном. Филмстрит улични биоскоп посвећен реарфимацији филмске класике али и ресоцијализацији људи кроз међусобно упознавање и дружење је у петој години најзначајнији нови велики градски традиционални фестивал. Ноћ музеја по масовности баш у наведеним просторима Старог града и Фиш фест за локалну заједницу и старији нараштај је аутетични трејдмарк наше општине, по коме она стоји у рангу само са најбољима у региону када су такви догађаји у питању. Напокон откривање нових простора попут фабрике Стаклопан на прошлогодишњој недељи дизајна али и повратак Миксер најзначајнијег културног вашар фестивала на простор млинова и силоса на обали Дунава детерминише нашу општину као центар културе Београда, Србије и региона.

3. Правци и носиоци развоја

- Установа културу Стари град – Пароброд

- Општински конкурси за архитектуру и манифестације културе и уметности

УК «Пароброд» је једна од 5 најзначајнијих референтних тачака савремене поп културе у Београду. Community, и не само културни центар који је у свом другом животу након реконструкције, за 5 година свакодневног рада покрива визуелни програм, филм, позориште, музику, workshops, књижевност, са преко 1000 програма и догађаја и преко 100.000 посетилаца.

Неки од сад већ препознатих програмских брендова Пароброда су: Велика очекивања, Filmstreet, Бисери из управничких фиока, Rock'n'Dorcoll, AmstelUnplugged, Трезор-Поново ради биоскоп.

На реминисценцији поп културе 80тих када смо живели у СФРЈ, реафирмише и реинтегрише јединствени европски културни простор на простору Западног Балкана. Пароброд је установио нови најзначајнији београдски летњи фестивал Filmstreet који постоји и траје већ 4. годину, као и такође један од ретких по многима најбољи београдски џез клуб „DasBoot“.

Пароброд је установио сцену истраживања позоришне еволуције, Пароброд театар, паралелно са 3. сезоном читања неизведених драмских дела, младих драматурга Факултета драмских уметности. Пароброд има најмодернији и нови биоскоп у центру града који приказује нове домаће филмове али и кинотечку баштину Телевизије Београд чинећи омаж славним великанима наше филмске историје уметности.

Након 3 године рада у полудевастираном простору ex Школигрице/Шкозоришта, данас реконструисан као Установа културе градске општине Стари град, најлепши је мултиаскинг/мултимедијални простор са десетинама различитих школа и радионица, семинара и презентација.

Пароброд је Дон Кихот европске идеје у српској средини јер промовише пре свега њене мултикултуралне вредности и идеју трансформације индустријске архитектуре у креативну индустрију. Као такав носилац је online портфолио платформе младих неетаблираних архитеката WEIGHTLESS.RS. А те младе људе водио је у Есен, Дортмунд, Дуизбург, Турку, Талин, Хелсинки, Гимараеш, Брагу, Порто, Кошице, Лублин, Братиславу, Трст, Ђенову, Тулон, Аих, Арл, Марсел, Стокхолм и Умеу. Једини у Београду издаје локалпатриотски и фанзин Палубу који се може пронаћи од Супермаркета до Пастиса. Од Смоквице до Пржионице. Како на Дорћолу, тако и Паласу, али и староградској Савамали. Пароброд је прерастао од институционалног ледоломца у реморкер алтернативних формата престоницке сцене, држећи се континуитета и квалитета, учинивши их mainstream програмском агендом београдских догађаја.

Конкурси су такође традиција општине која је изнедрила бројне нове невладине организације, пројекте, догађаје, манифестације и фестивале. Чињницом да се сваке године расположиви фонд смањује, говори у правцу да се избор мора дефинисати и детерминисати на приоритете. Помоћ већ започетим пројектима какав су Filmstreet и Weightless.rs – награда за архитектуру су једни од примера. Filmstreet - шта рећи након 4 године најбоље летње социјалне активације, Filmstreeta, сем очекиваног да наравно „Поново (је) радио биоскоп“. Дружили смо се 12 недеља на 12 и више локација и са 40 филмских остварења, без реприза од претходних година. Мала посвета овогодишњег Филмстреета ишла је пре свега најпознатијим филмским кулисама на свету, Њујорку, затим двојици највећих редитеља првих 100 година филма, Џону Форду и Билију Вајлдеру. Сем традиционалног репертоара Холивуда 50'-60' и 70'-80' са 4 култна жанровска филма о урбаној субкултури живљења, први пут се ушло у и 90те. Важан партнер је Америчка амбасада у Београду са којом је остварена сарадња по питању права на емитовање. Направљен је велики омаж 100. годишњици Првог светског рата и Колубарској и Церској битки на најлепшој локацији у Београду – Калемегдану, али и по први пут се прешао Дунав у неформалном београдском предграђу Панчеву. Уз традиционалне Индијце и Французе, (односно сардњу са амбасадом прве и институтом за културу друге земље), ове године приказана су и једно најбоље италијанско и 2 немачка остварења успоставивши сарадњу са Гете Институтом. Чињенично имамо једину културну манифестацију – институцију културе у капацитету да обележи личности и годишњице као што су Дејвид Боуви, Алан Делон или Драган Николић. Приказан је један од два Дизнијева класика као и најгледанији филм свих времена „Чаробњак из Оза“, освајајући потпуно нову публику која се ни не сећа градских биоскопа. Подсећамо на герила мото „улице постају биоскоп на отвореном“ и чињеницу, да

постојање једног потпуно непрофитног и некомерцијалног пројекта посвећеног развоју културе и образовања. Преко 2 позоришне представе успостављена је будућа традиционална сарадња са ЈП «Београдска Тврђава», односно парковски простор испред Павиљона Цвијета Зузорић одређен је као летња сцена младих полуафирмисаних глумаца ФДУ-а, гладних нових доказивања. Иако је лето било кишно и ненаклоњено, минималан је број отказаних пројекција, штавише са нашим покровитељом сакупили смо новац које смо уплатили на владин наменски рачун за помоћ поплавленима. Увертира у сам Filmstreet биле су 2 мини пројекције које су одигране на Сајму и Арени за људе ту збринуте од природне катастрофе која их је задесила. Оживеле су градске локације где је дружење међу непознатим људима, београђанима са центра и периферија, гостима престонице из унутрашњости и иностранства, био колатерални добитак. Улице и паркови постају биоскопске сале! Сиромашну летњу филмску понуду, побољшавамо на старовременски начин: Путујућим биоскопом. Након неколико деценија путујући, покретни биоскоп се враћа у Србију, тачније у Београд. Током лета, културна дешавања у граду биће обогаћена манифестацијом FILMSTREET. Циљ је да суграђанима који су остали у граду, а не иду у тржне центре (где су једини преостали биоскопи) омогућимо да виде нека од класичних остварења седме уметности, као и филмове који публику не остављају равнодушном, и то на начин да их „пронађемо“ на њиховим омиљеним летњим локацијама за „кулирање“. Филмови су бирани да заинтересују публику, без „тешких“ тема, без епопеја од по неколико сати, филмова са скривеним порукама, јер се концентрација за озбиљан филм не постиже на улици. И све то - потпуно бесплатно!!!

Weightless.rs – архитектонски конкурси

WEIGHTLESS.RS други конкурс и награда за младог архитекту „Момчило Белобрк “WEIGHTLESS.RS” је дигитална платформа намењена архитектама. Креирана тако да омогући својим члановима да објаве своје пројекте и да се упознају са пројектима других. Омогућава својим корисницима да направе бесплатан сајт и једноставно га прилагоде својим потребама. WEIGHTLESS.RS има за циљ да истражи и прошири професионално окружење промовишући своје чланове без обзира на приступ, процес или методологију. Платформа је направљена под окриљем удружења архитеката “БЕЗ МАСЕ” ,чији је заступник архитекта Ирена Гајић, а покровитељ је установа културе Пароброд. Највише WEIGHTLESS.RS припада млађим генерацијама архитеката које због транзиционог периода архитектуре постају спој архитекте, инжењера, дизајнера, илустратора, фотографа, филозофа и програмера. WEIGHTLESS.RS ту врсту кризе професионалног идентитета архитекте види као предност и прилику да заједницу нових архитеката упозна, прошири и ојача. Током 2014 године удружење “БЕЗ МАСЕ” као правно лице које стоји иза сајта WEIGHTLESS.RS и под покровитељством Установе културе «Пароброд» планирао је организацију 2 конкурса. Право учешћа имају сви чланови WEIGHTLESS.RS платформе. Члан WEIGHTLESS.RS платформе се постаје регистрацијом и формирањем свог профила који укључује најмање два пројекта.

Установљавање Награде за младог архитекту „Момчило Белобрк”

Када би ретроактивно установили српски Притцкер, вредело би имати архитектонску награду за међуратни период београдске модерне тридесетих. Данас су светске архитекте попут Нормана Фостера, Ренца Пиана и Рема Колхауса интернационално популарни не само у градитељству већ и савременој уметности као таквој. Дорћол да је какав средњоевропски град, од Момчила Белобрка направио би у наведеном смислу свој трејдмарк. Белобрк се родио у Ваљевоу 1905. Технички факултет завршио је у Београду 1930. Каријеру је започео у тад најмодернијем београдском градитељском бироу Ђуре Борошића (пројектанта хотела Праг), а са Драгишом Брашованом придружује се твг Групи архитектата модерног правца коју су сачињавали Милан Злоковић, Душан Бабић, Јан Дубови, Бранислав Којић. 1933 започиње свој самостални професионални живот и до другог светског рата први уносећи дух Корбизијеовог Пуризма, и правца кубизма, изводи потпуну естетску еволуцију у фасадној и архитектури стамбеног ентеријера. Његов стил је безорнаментални али монументалан, са карактеристичним улазним порталом од белог метала (инокса) и концентричним круговима који су водили ка централном кругу-брави. Чувене су Белобркове зграде Добрачина 14 и Доситејева 17, али низ других у Добрачиној 25, и 31, Француска 37, Змај од Ноћаја 14, Страхињића бана 74., као и ине друге на Врачару, Савском венцу. У послератном периоду Белобрк је руководио реконструкцијом свих важнијих објеката културе и јавне намене, пре свега ЈДП, БДП, позориште Бошко Буха, Дом Омладине, ДКЦ. Умро је 1980. године без признања попут чланства у академији наука. Зато је данас

нужно установити награду са његовим именом под покровитељством општине Стари град која не би имала чек као признање него фонд за извођење конкурсног решења. Установа културе Пароброд паралелно са својим подсајтом weigхtless.rs је у 2014. самостално извела нулти конкурс са фондом награде од 50.000,00 динара коју су жирирали еминентни професори архитектонског факултета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ
Дејан Ковачевић

